

DECIZIE nr. 677 din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 530 din 31 iulie 2012**

Data intrării în vigoare 31-07-2012

Augustin Zegrean - președinte
Aspazia Cojocaru - judecător
Acsinte Gaspar - judecător
Petre Lăzăroiu - judecător
Mircea Ștefan Minea - judecător
Iulia Antoanella Motoc - judecător
Ion Predescu - judecător
Puskas Valentin Zoltan - judecător
Tudorel Toader - judecător
Cristina Teodora Pop - magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Călin Văcean în Dosarul nr. 4.286/55/2008 al Judecătoria Arad - Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 989D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la practica Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.286/55/2008, Judecătoria Arad - Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Călin Văcean într-o cauză având ca obiect soluținarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile [art. 34 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) instituie o prezumție relativă de legalitate a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, încălcând în acest fel prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil, fapt ce contravine prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (11) din Constituție, precum și art. 6 din Convenție. Este invocată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza Anghel împotriva României.

Judecătoria Arad - Secția civilă opinează că textele criticate sunt constituționale. Se arată că instanța de judecată administrează orice probă necesară în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal și hotărâște asupra sancțiunii, nefiind încălcată astfel prezumția de nevinovăție a contravenientului, folosirea de către legiuitor a noțiunii de "contravenient" neechivalând cu stabilirea vinovăției acestuia. Se susține, de asemenea, că aplicarea de către instanță a unor norme procedurale speciale, diferite de cele prevăzute de Codul de procedură civilă, nu duce la răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, la exercitarea dreptului la apărare.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#). Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, dispozițiile [art. 34 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: "(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării."

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) prin decizii cum sunt: [Decizia nr. 236 din 15 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, [Decizia nr. 1.245 din 22 septembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 13 ianuarie 2012, statuând că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de "contravenient" nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție. De asemenea, Curtea a reținut că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare; în acest sens, prin [Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, s-a statuat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Totodată, Curtea a reținut că instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii onus probandi incumbit actori, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenție. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De asemenea, prin numeroase decizii, cum sunt [Decizia nr. 1.217 din 20 septembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 noiembrie 2011, [Decizia nr. 1.620 din 16 decembrie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 11 februarie 2011, și [Decizia nr. 1.159 din 28 septembrie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 8 noiembrie 2010, Curtea a reținut că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar legiuitorul are competența exclusivă de a reglementa cu privire la regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și cu privire la exercitarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, astfel că poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Totodată, Curtea a reținut că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi prin care să fie stabilite expres căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stipulând în art. 129 că acestea se exercită "în condițiile legii". De aceea, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac, nu este contrară principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Călin Văcean în Dosarul nr. 4.286/55 /2008 al Judecătoriei Arad - Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop
